

[Aksel Larsen.]

gelse, udgør kun en procent af den naturlige baggrundsstråling. For det første er som sagt den indvendige stråling så ufatteligt mange gange farligere end baggrundsstrålingen, at en sammenligning er umulig, for det andet drejer det sig kun om de undersøgelser, man har kunnet foretage indtil dato, men ikke om undersøgelser, der siger noget om, hvordan det vil være om 5, 10, 20 eller 30 år, idet der sker en stadig opmagasinering af radioaktive, farligt bestrålende stoffer i organismen.

Videnskabsmændene er uenige, de er usikre; der råder tvivl hos dem, for man kan ikke anstille laboratorieforsøg med dette her, når det drejer sig om radioaktivt nedfald, som først om 15 år vil have nået sit højdepunkt for derefter at fortsætte længe endnu. Selv om prøveekspllosionerne med atom- og brintbomber standser, kan man ikke i øjeblikket vide, hvordan virkningerne af dette radioaktive nedfald og den deraf forårsagede indvendige bestråling vil være om 10, 15, 20 eller 30 år.

Man kan søge at drage visse slutninger. Videnskabsmændene kan være uenige, men jeg tror, det er rigtigt, hvad jeg har læst i Politiken i en artikel fra det franske liberale blad *Le Monde*, skrevet af Maurice Duverger, oversat af professor H. C. Lassen, hvori der siges følgende, som jeg med forandens tilladelse gerne vil citere. Der siges, at der mangler naturligvis en eksperimentel efterprøvelse. Den er af de grunde, jeg har nævnt, umulig på nuværende tidspunkt, og der siges videre:

„Når en sådan foreligger om 10 til 15 år, vil man omsider kunne se, om optimisterne eller pessimisterne får ret. Men det vil være for sent, om pessimisterne skulle få ret. Det er ikke sikkert, at pessimisterne har ret, og det er heller ikke sikkert, at de har uret. Nøjagtig således må situationen i dag resumeres på grundlag af vor nuværende videnskabelige viden om faren ved prøveekspllosionerne. Ethvert fornuftigt menneske må heraf drage den slutning, at disse forsøg øjeblikkelig må indstilles. Den nuværende uoverensstemmelse mellem de sagkyndige viser, at deres følger endnu kan underkastes tvivl. Men selve denne tvivl udgør en forfærdende risiko for menneskeheden.“

Jeg vender tilbage til udvalgets betænkning og til disse beroligende udtalelser fra sundhedsstyrelsen, man refererer. Jeg må ærligt sige, de forbavser mig. Jeg har i dag modtaget Ugeskrift for Læger. I Ugeskrift for Læger findes, hvad vel enhver ved, officielle meddelelser fra sundhedsstyrelsens beredskabsafdeling, og i disse officielle meddelelser fra sundhedsstyrelsen nr. 63 er der materiale om radioaktivt nedfald. Det er uddrag af en redegørelse, som det norske socialdepartement som stortingsmelding har offentliggjort i januar 1957. I parentes bemærket er jeg noget forbavset over, at sundhedsstyrelsen først bringer dette materiale frem til dansk offentlighed så længe efter. Det fremgår af sundhedsstyrelsens gengivelse af en del af det norske socialdepartements materiale, at det forholder sig, som jeg har sagt. Jeg vil gerne have lov at underbygge det med et par korte citater. Der siges bl. a.:

„Hygiejnisk sett består et prinsipielt skille mellom den naturlige bakgrundsstråling og den radioaktive stråling menneskene selv fremkaller deri at mens den naturlige radioaktive stråling for størstedelen påvirker menneskene utenfra, vil de kunstig fremstillede radioaktive stoffer ofte forekomme på en slik måte og i en slik form at de kan opptas i det menneskelige legeme. Den kunstig fremkalte stråling forekommer undertiden i sterke, endog øyeblikkelig livstruende konsentrasjoner, mens den naturlige bakgrunnstråling i forhold hertil forekommer i beskjedne mengder.“

Der siges videre:

„I almindelighed vil de mengder som opptas f. eks. pr. dag være meget små, og ligge langt under farlighetsgrensen. Enkelte organer i vårt legeme har imidlertid evne til å oppsamle og derved konsentrere de radioaktive stoffer som på denne måte tilføres i små mengder, slik at man under ugunstige vilkår kan få en helsefarlig strålingskilde i kroppen selv.“

Jeg må gøre opmærksom på, at denne afhandling fra det norske socialdepartement i den form, den har fået i meddelelsen fra sundhedsstyrelsen, i alt væsentligt beskæftiger sig med den stråling, der er en følge af atom- og brintbombeprøvesprængninger, at man påpeger den uhyre fare, der